

Μήνας Νοέμβριος

Κυριακή 3η Νοεμβρίου 2019 (Κυριακή Ε΄ Λουκᾶ).

Λκ. 16, 19 – 31.

« Ἄνθρωπος δέ τις ἦν πλούσιος ». Λκ. 16, 19

Σ' ολόκληρη αὐτή τήν παραβολή πού ἀκούσαμε σήμερα ἀπό τά θεανδρικά χείλη τοῦ Κυρίου προκαλεῖ μεγάλη ἐντύπωση τό γεγονός ὅτι πουθενά δέν ἀκούστηκε, ἔστω καί γιά μία φορά, τό ὄνομα τοῦ πλουσίου. Ὅλα τά πρόσωπα καί τά πράγματα στόν κόσμο μας ἔχουν ὄνομα. Τό ὄνομα χαρακτηρίζει τήν ὑπόστασή τους. Σέ ὅτιδήποτε καί ἂν θέλουμε νά ἀναφερθοῦμε τό κάνουμε ἀναφέροντας τό ὄνομά του. Δέν εἶναι δυνατόν νά μπορέσουμε νά ἔχουμε κατανόηση τοῦ κόσμου πού μᾶς περιβάλλει, ἐάν δέν ἀναφέρουμε τό καθετί μέ τ' ὄνομά του.

Ὁ Κύριος, ὅμως, στήν ἱστορία πού ἀκούσαμε σήμερα δέν ἀναφέρει τό ὄνομα τοῦ πλουσίου, ἀναφέρει μόνον τήν ιδιότητά του, τό ὅτι δηλαδή εἶναι πλούσιος. Ἀντίθετα, γιά τόν φτωχό Λάζαρο γί-

νεται πάντοτε αναφορά στό πρόσωπό του μόνον μέσα από τό όνομά του. Σκοπίμως ό Χριστός μας άδιαφορεί για τό όνομα τοῦ ενός και προβάλλει τό όνομα τοῦ άλλου. Θέλει νά διδάξει τούς άκροατές Του και μαζί μ' αὐτούς κι ἐμᾶς ὅτι ἡ άμαρτία και ὁ ἐγωισμός οὐσιαστικά ἐξαφανίζουν τό ανθρώπινο πρόσωπο.

Όταν ὁ Θεός ἐπλασε τόν άνθρωπο, τόν δημιούργησε κατ' εἰκόνα και ὁμοίωσίν Του. Ὁ ἴδιος ὁ Δημιουργός ἔδωσε τό όνομα τοῦ Ἀδάμ και ανέθεσε σ' ἐκεῖνον νά ὀνοματοδοτήσει τά ὑπόλοιπα πλάσματα. Πάντοτε ὁ Θεός προσφωνεῖ τόν κάθε άνθρωπο μέ τό όνομά του. Τό όνομα τοῦ καθενός σηματοδοτεῖ και τή διαφορετικότητα τοῦ καθενός. Ἡ μοναδικότητα τοῦ κάθε ανθρώπινου προσώπου ἐκφράζεται και μέ τή μοναδικότητα τοῦ κάθε ανθρώπινου ὀνόματος. Στήν περίπτωση τοῦ πλουσί-ου ὁμως ὁ Χριστός τοῦ ἀφαιρεῖ τό όνομα, για νά δείξει ὅτι ἡ άμαρτία ἐπικαλύπτει τό πρόσωπο τοῦ ανθρώπου.

Όλες οἱ άμαρτωλές καταστάσεις πού ἔθιξαν και προσέβαλαν τό ανθρώπινο πρόσωπο φρόντισαν και νά ἐξαφανίσουν τό όνομα τοῦ κάθε ανθρώπου.

Σήμερα, πού τό ἀνθρώπινο πρόσωπο γνωρίζει τήν ἔσχατη ἀπαξίωση, παρατηροῦμε πώς ὅλο καί περισσότερο ἀντικαθίστανται τά ὀνόματά μας ἀπό ἀπρόσωπους ἀριθμούς. Γιά τά οἰκονομοτεχνικά συστήματα δέν εἴμαστε τίποτε ἄλλο παρά ἕνας κωδικός.

Ὁ καλός ποιμένας, ὁ Χριστός, καλεῖ τό κάθε πρόβατό Του μέ τ' ὄνομά του καί τό πρόβατο ἀκούει τή φωνή Του καί Τόν ἀκολουθεῖ. Μέσα στήν Ἐκκλησία διασφαλίζεται τό ὄνομά μας, ἐπειδή ὑπάρχει ἀπόλυτος σεβασμός στό πρόσωπό μας. Στή μοναδικότητα τοῦ ὀνόματος καί τοῦ προσώπου μας βρίσκεται ἡ ἀπειρη ἀξία μας. Ἄς μὴν τήν προσβάλλουμε λοιπόν μέ τήν ἁμαρτία καί μέ τήν ἀπομάκρυνσή μας ἀπό τή ζεστή ἀγκαλιά τῆς Ἐκκλησίας. Ἄς προσερχόμαστε στά ἅγια μυστήρια μέ τ' ὄνομά μας καί τότε θ' ἀπολαμβάνουμε τή χάρη τοῦ Θεοῦ, πού προσωπικά θά μᾶς πλουτίζει καί θά μᾶς γεμίζει γαλήνη, ἡρεμία καί οὐράνια χαρά καί σ' αὐτή τή σύντομη ζωή μας, ἀλλά καί στήν ἀτέρμονη αἰωνιότητα. Ἀμήν.